

Domače branje_ Literarni spis Pot v Tolmin

Večkrat sem se že vprašala, kaj je prihodnost, pa ne vem zakaj. Ko sem bila majhna, sem se vedno zelo, kako bi se reklo temu, obremenjevala s tem, pa ne vem zakaj. V mladosti sem si želela biti policistka in to je bil moj prvi sanjski poklic, pa ne vem zakaj. Vedno sem bila vznemirjena, ko sem jih videla, pa pet ne vem zakaj. Ta želja me je spremljala do 8. razreda. KO pa sem se morala odločiti, kaj bi si želela opravljati in narediti iz svojega življenja, pa nisem vedela, ne kaj, ne kako, ne zakaj. Bilo je kot jesensko listje, ki jeseni odpade z dreves, ves obarvan, različnih baru in zbeži daleč proč.

Tudi Ciril ni vedel kaj bi. Še nikoli ni tako resno razmišljal o poklicu. Po poti do nove šole je zelo vneto poslušal svojega očeta, kako pripoveduje vaške zgodbe in si ob tem želi, da bi vsaj nekdo popisal njihove dogodke.

Kot je bil zbežan Ciril, sem tako sedaj tudi jaz. Starša si za mene želita še nedosegljive cilje. Oče bi rad, da naredim fakulteto za policijske varnostne vede, mati pa pravniško fakulteto. Nekako sem si želela, da bi lahko te tri poklica združila v eno, ker nisem želela prizadeti starša, čeprav sem vedela, da kakor koli se bom odločila, me bosta podprla. S tem sem prišla do zaključka, da bi rada postala novinarka. Poklic se mi zdi zabaven. Nikoli ne delaš vsak dan iste stvari, ob tem pa spoznaviš nove ljudi, z njimi delaš zanimive intervjuje in hkrati odkrivaš samega človeka in sebe.

Čez čas se je Ciril zavedal, kako bi se reklo, da je oče po tihem mislil njega, za popisovalca njihovih vaških zgodb. Njemu v čast in na lepši spomin, mu je Ciril napisal zbirko novel z naslovom V gaju življenja. Ciril je bil zelo ponosen nase, še posebej pa na očeta, ker mu je povedal svojo željo. Bil je tudi vesel, da ga je oče želel vpisati v nadaljnje šolanje. Ko ga je oče vpisal, je Cirilu šola pomenila svobodo do znanja, da se bo veliko naučil in spoznal še veliko stvari.

Tudi meni šola pomeni, kako bi se reklo, znanje, spoznavanje drug drugega predvsem pa spoštovanje do samega sebe in drugih. Na naši šoli so za to zelo pohvalni učitelji, ki nas spodbujajo k temu. Najboljši je učitelj Golob, ki na zabaven in smešen način ter s strogi pristopom, da bi se mi tega zavedali, pojasni stvari, ki nam v današnjem svetu niso jasne. Pri vseh učencih je priljubljen in je nekakšna šolska »faca«.

Tudi v noveli Tantadruj, Ciril omenja vaške norčke. Zelo so zabavni in vsak predstavlja nekaj smešnega. Vendar niso sami krivi, da so taki. Naredili so jih ljudje, s svojim ravnanjem, ker so bili ob rojstvu, kako bi se reklo, ti norčki nekaj posebnega.

Sama zbirka novel je zelo zabavna. V noveli Pot v Tolmin, pisatelj opisuje, kako je sam prišel do poklica. Ta novela je zelo dobra za razmišljanje, kaj si resnično želiš v življenju. Ravno ta pot, do nove šole, je pisatelja pripravila do razmišljanja za sanjski poklic. Navdušilo me je tudi, da oče večkrat pove stavek »kako bi se reklo«. Vidi se, da njegov oče zelo pestro izbira besede, da bi v eni sami, našel veliko čustev in občutkov. Zato bi s to novelo, zaključila z zelo znanim rekom, »kakor si boš sam postlal, tako boš spal«.